

POST INFO

INFORMATIVNI TJEDNIK HSP - HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE - BROJ 446
13. srpnja 2012.

Trenutačni pregovori Vlade RH i sindikata ne odnose se na prava radnika zaposlenih u Hrvatskoj pošti!

Zbog nemalog broja upita naših članova, ovom prilikom želimo pojasniti da se trenutačni pregovori Vlade RH i sindikata ne odnose na prava radnika zaposlenih u HP-Hrvatskoj pošti d.d. Naime, navedene pregovore vode sindikati koji predstavljaju radnike javnih službi, kao što su školstvo ili zdravstvo, dok je Hrvatska pošta javno poduzeće (d.d.) u stopostotnom vlasništvu države. Jednako tako, ono što HP d.d. čini drugačijom od ostalih državnih poduzeća (vlasnik im je Vlada RH) jest činjenica da se ta tvrtka **ne financira iz državnog proračuna, već ga naprotiv, puni!** Sve plaće, dodaci, regressi i božićnice radnicima se isplaćuju iz HP-ovog džepa, a ne državnog proračuna. Takva činjenica daje nam pravo da smatramo kako bi bilo kakva izmjena našeg KU bila u najmanju ruku smiješna, budući da Vlada od sindikata traži odricanja od određenih prava radnika u svrhu uštede u državnom proračunu. Nadalje, želimo naglasiti da do dana današnjeg, mi kao sindikat, nemamo apsolutno nikakvih informacija o možebitnim pregovorima ili zahtjevima za promjenama odrednica KU HP d.d. te vjerujemo da do tako nečeg, zbog gore spomenutih razloga, neće niti doći. Dakle, rezime ovog teksta glasi; **sva prava koja proizlaze iz KU HP d.d. vrijede jednako kao do sada!** Ipak, s obzirom da je Vlada RH vlasnik HP d.d., ona kao takva može zatražiti promjene unutar našeg KU. Dođe li kojim slučajem do toga, a još jednom napominjemo kako vjerujemo da se to neće dogoditi, uslijedit će izrazito osjetljivi i mukotrni pregovori. *Hrvatski sindikat pošte* poduzet će sve moguće akcije i mjere kako bi se zaštitilo dostojanstvo i prava radnika za koje smo se (pre)teško borili svih proteklih godina.

Održani skupovi radnika – izrazito slab odaziv

Kako je najavljeno u prethodnom *Post info*, skupovi radnika za GP4, nakon onog u Šibeniku, **održani su u Zadru, 9. srpnja i Gospiću 10. srpnja 2012.** Nažalost, i na ovim skupovima zabilježen je slab odaziv radnika. Dvadesetak zadarskih radnika je rekordan odaziv što se tiče ovog GP-a, jer se šibenski slučaj ponovio i u Gospiću. Teško je proniknuti u razloge ovakvog (ne)odaziva iako se kao najozbiljniji razlog nameće svojevrsna letargija koja se uvukla među radnike i njihovo razmišljanje u stilu: "tako nam je, kako nam je, a bit će kako bude".

Osim redovitih tema po dnevnom redu, na skupu u Zadru postavljeno je pitanje u vezi s neadekvatnim i izrazito lošim radnim uvjetima u sortirnici Zadar. Nažalost ovo je pitanje ostalo bez odgovora jer nitko od nazočnih nije imao ništa reći na ovu temu, osim kako se za ovaj problem zna i kako se tamo negdje nešto gleda, snima, razmišlja... Naravno da odgovor na pitanje radnika iz upokojene gospodarstvene službe iste nije mogao zadovoljiti. Predugo one čekaju raspored na druga, adekvatna radna mjesta i već im se predugo odgovara kako se "radi na rješavanju njihovog problema".

Skup u Gospiću je protekao u vatrenoj atmosferi. Ovo "vatrenoj" u doslovnom smislu te riječi jer je prostoriju u kojoj se skup održavao, prema slobodnoj procjeni, pregrijavalo više od trideset celzijevaca. Tako je to u Gospiću jer, očito je, nitko se prilikom adaptacije zgrade prije osam godina, a ni godinama nakon toga, nije dosjetio da i Gospićani zaslužuju raditi u uvjetima dostojnim ljudi il', možda, oni koji o tom odlučuju, drže da su Ličani radnici drugog ili nekog još nižeg reda!? A vozni park u Gospiću i Lici je priča nad pričama! Svemogućí Grunf iz Alana Forda je mala beba u odnosu na ljude koji voze i pokušavaju održavati vozila na ovom području. Punoljetni automobili s prijedjenih tristo i više tisuća kilometara, šuplji kao kakvo rešetko, koji troše više ulja nego li goriva, opća su opasnost na cesti. Teško "drži vodu" opravdanje(!?) nadležnih kako sva ta vozila imaju "tehnički", kad se na ovom skupu dalo čuti kako se u njih dolijeva staro, izgoreno ulje, jer takvog ta vozila potroše ciglih tri-četiri litre na stotinjak kilometara.

Osim u GP4, skup radnika održan je i u GP5, točnije u **Vinkovcima**. Po lijepom i sunčanom vremenu na skup se odazvalo tridesetak radnika. Nakon prihvaćanja dnevnog reda, predsjedavajući Mario Vrčec u izvještaju o radu radničkog vijeća taksativno nabroja teme sa šest sjednica radničkog vijeća GP5 i tri sjednice Glavnog radničkog vijeća. U drugoj točki dnevnog reda izvršni direktor Divizije mreže GP5 Nikola Bernatović konstatira kako je poslovanje HP d.d. ispod planiranih gubitaka i kako se očekuje poboljšanje do kraja kalendarske godine. U izvješćima izvršnih direktora; pošte GP5 Suzane Jukić, hpekspresa GP5 Igora Badrova i mreže GP5 Nikole Bernatovića, sudionici skupa su upoznati s trenutnim stanjem u navedenim divizijama na grupi područja 5 i planiranim aktivnostima za naredni period. Izvješće o stanju i mjerama zaštite na radu podnio je Zvonimir Gugić, a u točki dnevnog reda koja dozvoljava pitanja, samo su i ostala pitanja.

Sportski susreti – 531 radnik dobio suglasnost za sudjelovanje

Dana 12. srpnja održan je sastanak Organizacijskog odbora za Sportske susrete radnika HP d.d. na kojemu je nakon rasprave zaključeno sljedeće; zaključno s 2. srpnjem 2012. prispjelo je 568 prijavnica radnika HP d.d. za sudjelovanje na Sportskim susretima radnika HP d.d. 2012. za koje je zatraženo odobrenje od neposrednih rukovoditelja radi organizacije posla te je za 531 radnika dobivena suglasnost za sudjelovanje na Susretima (238 žena i 293 muških). Mjesto održavanja – radi, još uvijek, trajanja roka žalbe ponuđača, ostat će „tajna“ do kraja ovog mjeseca, ali nadamo se da će ono zadovoljiti sve sudionike. Popis natjecatelja po disciplinama bit će objavljen u slijedećem broju *Vaše pošte*. Napravljeni su prijedlozi za voditelje disciplina i vođe puta po GP-ima koji će nakon dobivene suglasnosti od strane Poslodavca biti objavljeni u *Vašoj pošti*. Sukladno željama radnika (temeljem prijavnica) za sudjelovanje u određenoj disciplini, utvrđen je broj ekipa u ekipnim disciplinama i broj natjecatelja u pojedinačnim disciplinama kako slijedi:

EKIPNO

1. KOŠARKA (muški)	9 ekipa (po 3 natjecatelja)
2. PIKADO (žene)	20 ekipa (po 4 natjecateljice)
3. STOLNI TENIS (mješovito)	6 ekipa (po 5 natjecatelja i 1 natjecateljica)
4. POVLAČENJE KONOPA (mješovito)	14 ekipa (po 5 natjecatelja i 3 natjecateljice)
5. KUGLANJE (mješovito)	10 ekipa (po 4 natjecatelja i 2 natjecateljice)
6. GRANIČAR (žene)	8 ekipa (po 9 natjecateljica)
7. NOGOMET (muški)	7 ekipa (po 9 natjecatelja – više 6 prijavljenih o čemu će dogovor biti na licu mjesta s voditeljem discipline)

POJEDINAČNO

1. BRZO HODANJE	38 natjecatelja 12 natjecateljica
2. UTRKA U VREĆAMA	19 natjecatelja 6 natjecateljica

Vježbajte, trenirajte i pripremajte se za dobru zabavu!

Pulski rogovi u vreći

Hoće li itko preuzeti odgovornost što pulski poštari izlaze na svoje rajone nakon 10,30 sati na plus 30 celzijevara i to s prosječnih 135 preporuka dnevno, plus mirovine, plus socijale, plus obične i tiskane pošiljke!?

Hoće li itko preuzeti odgovornost što kamion iz Rijeke svako jutro kasni u dolasku i što su vreće, paketi i hpekspresi nabacani bez ikakvog reda, pa se potroši još više dragocjenog vremena za iskrcaj nego što bi trebalo!?

Hoće li itko odgovarati što je zabranjena komunikacija između djelatnika pošte i sortirnice i, općenito za lošu klimu među djelatnicima i voditeljima? Ma samo se pitamo – događa li se sve ovo zaista, ili ako vam je draže – „ljudi moji, ma je li to moguće?“ I dokle tako?

Zanima nas kada će se ID dogovoriti kako obavljati poslove u njihovoj domeni, a ne takmičiti se u svojim vrlim projektima, pa za njihov neuspjeh okriviti sve „ispod“ sebe? A sve ovo što se trenutno događa u pulskoj pošti ne bi se trebalo događati, samo da je dobre volje među ljudima, a ne podjele na ovaj i onaj odjel, na ovu i onu diviziju, na borbu između izvršnih direktora i slično. Na kraju krajeva, sve se to obija o naše glave!

Čekaj, ne pali!

Aleluja, da je išta novog u ovoj našoj firmi. U zadarsku sortirnicu dopremljen je lijep, ispod čekića, nov, novcat stroj za žigosanje pisama. Imaju oni tamo već jedan takav, al' je trebalo pojačanje, jer posla, hvala na pitanju, ima. Sad samo treba jednostavni utikač na kraju kabla, priključiti u još jednostavniju utičnicu na zidu, staviti snop lijepo složenih pisama na odgovarajuće mjesto na stroju i tr-r-r-r..., evo uredno žigosanih pisama, otisak čist, jasan, milina jedna. Ali ne, stop, stop, ne pali, neće to tako ići lipi moji. Nema veze što vi to znate upotrijebiti, što već imate jedan takav, ništa bez procedure! Mora se, procedura se mora poštovati i gotovo! Ovih će vam dana, sad nekako uskoro, doći jedan stručnjak iz Splita. Nema veze što to košta nešto malo(!) novaca jer nema tih para na ovom svijetu koje su nama važnije od vas i vašeg zdravlja. Osposobljavanje za rad na siguran način se to zove, mili moji, kol'ko god nekima od vas to sad nikako nije jasno, a bojimo se da će ikad i biti.

I, još nešto, lijepo molimo, imajte na umu i nikako nemojte uspoređivati rad na siguran način Gospićana u vozilima iz prethodnog članka (*Održani skupovi radnika – izrazito slab odaziv*) s golemom opasnošću što krije uporaba stroja za žigosanje. Voli vas, vaše posloводство, što košta da košta!